

Sygn. akt V CSK 460/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku P. w B. (Węgry)
przy uczestnictwie W. sp. z o.o. w W.
o stwierdzenie wykonalności wyroku zagranicznego sądu polubownego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACz [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik postępowania zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Apelacyjnego z dnia 19 czerwca 2017 r. naruszenie art. 99 i 103 k.c., art. 1167 k.p.c. oraz art. V Konwencji nowojorskiej z 1958 r. o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 398²⁰ k.p.c. wskutek niezastosowania się do wykładni zawartej w wydanym wcześniej w sprawie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2017 r., V CSK 392/16, a także ze względu na zastosowanie przez Sąd Apelacyjny w sprawie art. 1167 k.p.c. z pominięciem art. 1154 k.p.c.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego

z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Analiza treści skargi kasacyjnej uczestnika postępowania nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiło oczywiste w przedstawionym wyżej znaczeniu naruszenie, mogące mieć wpływ na wynik sprawy, przepisów prawa wskazanych przez skarżącego. Wykładnia wiążąca Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398²⁰ k.p.c., zawarta w wyroku Sądu Najwyższego, dotyczy art. 99 k.c., a podstawę rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w kwestii skuteczności pełnomocnictwa do zapisu na sąd polubowny stanowił w zaskarżonym wyroku nie art. 99 k.c., lecz - przede wszystkim - art. 1167 k.p.c. Co do zakresu zaś zastosowania art. 1167 k.p.c. w kontekście zasady wyrażonej w art. 1154 k.p.c., skarżący, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu oczywiste naruszenie art. 1167 k.p.c. przez zastosowanie go do arbitrażu zagranicznego, nie uwzględnił dostatecznie konkurencyjnego w stosunku do zapatrywania bronionego przez skarżącego, dobrze umotywowanego poglądu, że art. 1167 k.p.c. stosuje się także do arbitrażu zagranicznego, gdyż przewidziane w art. 1154 k.c. zacieśnienie zastosowania przepisów części piątej Kodeksu postępowania cywilnego co do zasady do arbitrażu mającego miejsce w Polsce dostosowane jest jedynie do regulacji procesowych, a art. 1167 k.p.c. ma charakter materialnoprawny.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 8 ust. 1 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).